

[A. C. Normann.]

det mindste indtil der bliver lejlighed til i udvalget at diskutere nødvendigheden deraf og høre, hvor stor vægt fiskeriorganisationerne lægger på denne bestemmelse. Men i øvrigt kan jeg på det radikale venstres vegne varmt anbefale lovforslaget.

Kristian Kristensen: Det ærede medlem hr. A. C. Normanns betænkelighed ved lovforslaget understreger noget, som passende kunne have været sat som motto over lovforslaget, nemlig „blot til lyst“, idet der, som det ærede medlem gør opmærksom på, i lovforslaget drages omhyggelig omsorg for, at det med lystens tilfredsstillelse eventuelt opnåede praktiske resultat ikke kan gøres til genstand for en alvorlig erhvervsmæssig udnyttelse, eller for at sige det råt og brutalt og uden omsvøb: de ved lystfiskeri fangede fisk må ikke sælges.

Det, lovforslaget går ud på, er at give vore nordiske medborgere adgang til i danske farvande at søge den lyst tilfredsstillet, der skal være forbundet med at fiske med stang eller pilk eller lignende håndredskaber. Med vor almindelige liberale indstilling kan vi ikke have noget at indvende derimod, og jeg skal dermed anbefale lovforslaget.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til den ændring af saltvandsfiskeriloven, som der her er tale om. Der vil hermed blive en ligestilling mellem de nordiske lande med hensyn til lystfiskeri eller sportsfiskeri. Den foreslåede ordning er, som det fremgår både af bemærkningerne og af den højtærede ministers fremsættelsestale, en ordning, der er ønsket af Nordisk Råd, og undersøgelser er jo allerede foretaget. Jeg tror, at selv om den foreslåede ændring nok kan synes lille, kan den alligevel have sin betydning landene imellem. Det kan betyde meget, at der bliver en samvirken også på dette lille område, som der i øvrigt kan være på sportens område.

De foreslåede ændringer går ingenlunde ud over erhvervslivets interesser, da de fangstredskaber, det er tilladt at benytte, på ingen måde kan forringe fiskebestanden og fangsten jo heller ikke må forhandles her i landet. Fiskeriets hovedorganisati-

oner har da også tiltrådt lovforslaget, hvis ordningen gennemføres på de nævnte betingelser.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): Der er god grund til at takke for den overstrømmende venlige modtagelse fra alle sider.

Selve lovforslaget er ikke stort, men ændringen kan alligevel have en vis betydning dels for det nordiske samarbejde, og også fordi den åbner mulighed for, at man kan give andre end nordiske borgere adgang til det nævnte fiskeri. Det er jo et problem, vi har stået over for, at vor nuværende lovgivning ikke åbner mulighed for lystfiskere fra andre lande.

Hvad angår bestemmelsen om, at fangsten ikke kan sælges, kan jeg godt sige, at jeg ikke tillægger den større betydning, men det er en bestemmelse, som er ønsket af organisationerne, og jeg kan ikke se, at der sker nogen ulykke ved, at ønsket imødekommes.

Med hensyn til det spørgsmål, der blev stillet af det ærede medlem hr. Melchior Hansen, ligger sagen sådan, at vi foretager nogle forsøg med ørredudsættelser. De foregår bestemte steder efter en bestemt plan og skal gennemføres i 5 år. Desuden har vi jo i visse tilfælde givet tilladelse til udsættelse af ørred, og hvis der er nogen, der ønsker at få del i det, skal vi tage det under velvillig overvejelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Christiansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, undertegnet i London den 24. januar 1959.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3057, fremsættelsen i tidenden sp. 3345).